

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κρήνῃ σελήνια 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Επιτορ S. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκρίσιν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρογράφα δὲ ἐπιστρέφονται.

ΕΚΚΑΛΟΥΜΕΝ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΕΠΙ ΣΕ ΒΑΣΙΛΕΥ, Η ΕΓΓΗΓΟΡΩΣ ΑΚΟΥΗΣ.

Ἄνθρωπος φιλότιμος, οὐδέποτε ἀνέχε-
ται νὰ φανθῇ ἐν γνώσει δις, οὔτε νὰ ἐπα-
κρίβῃ ἔργον ἢ λόγον, ἀλλὰ ἀποδείχθῃτα
πληρῆς ἢ ψευδῆ. Ἐν ταῖς μεταξὺ ἰδιω-
τῶν συναλλαγαῖς, οὔτε ὁ πωλητὴς πρᾶγμα-
τος τινοῦ καταδέχεται νὰ θέσῃ ἐν τῷ συμ-
μύθῳ ψευδῆ τιμὴν, οὔτε ὁ ἀγοραστὴς ἀν-
έχεται τοῦτο. Καὶ μεταξὺ τῶν ἐκ τοῦ
προγέφυρου συναλλαττομένων καὶ αὐτῶν τῶν
κακῶν φήμην κεκτημένων τοκογύφων, εὐ-
δοκῶνται, ἀλλ' ὅμως εἰσὶν, οἱ ἔχοντες τό-
σον ἐλαστικὴν τὴν συνειδήτην, ὥστε νὰ ζυ-
γίζωσιν ἐλλειπῶς ἢ νὰ ἀπαιτῶσι, σημειοῦν-
τες ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἄλλου, ποσὸν χρημάτων
ἢ πραγμάτων ἀνώτερον τοῦ πραγματι-
κοῦ, καὶ οἱ τοιοῦτοι εἶνε παραδεδομένοι εἰς
τὴν κατάκρισιν τοῦ κοινού, μισητοὶ παρὰ
τῷ δήμῳ καὶ ἄξιοι πάσης καταδιώξεως καὶ
τιμωρίας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ὅμως ἡ καταδιώκουσα τὰ τοιαῦτα
Κυβέρνησις, δι' ἑνα ἢ ἄλλον λόγον, ἀλλὰ
πάντοτε σφαλερὸν, καθὼς τὸ σφάλμα ὑπο-
στηρίζοντα, πράττει τι παρόμοιον, καὶ ἀ-
γνοοῦμεν ποῦς πλέον ἔχει τὴν ἰσχύϊ νὰ τὴν
καταδιώξῃ, διὰ νὰ μὴ πράττῃ ἐν ἑνῷ ἄπερ
ἢ ἰδίᾳ καταδιώκει. Πράττομεν λοιπὸν ὡς
ἐπράξῃ ποτε Μαχαιτᾶς τι δικαζόμενος ὑ-
πὸ τοῦ Φιλίππου, πατρὸς τοῦ Μεγάλου Ἀ-
λεξάνδρου, ὅστις νυστάζων εἰς τὴν δίκην
καὶ μὴ προσέξας εἰς τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώ-
που ἐξεδωκεν ἐναντίον τοῦ καταδικαστι-
κῆν ἀπόφασιν. Τότε ὁ Μαχαιτᾶς ἐφώνησε·
—(Θὰ ἐφεσιβάλω τὴν δίκην μου.—Πρὸς
ποῖον; ἐρωτᾷ ὠρμισμένος ὁ Φίλιππος.—
Πρὸς σὲ βασιλεῦ, ἀπαντᾷ, ἐάν ἐξυπνος καὶ
προσεκτικὸς ἀκούης. Τότε ἐξετάζει προσε-
κτικὸς πλέον ὁ Φίλιππος τὴν ὑπόθεσιν καὶ
εὕρισκει ὅτι ἔχει δίκαιον ὁ ἀνθρώπος· τότε,
δὲν ἠκύρωσε μὲν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν,
ἀλλ' ἀπεζημίωσεν αὐτὸς τὸν ἀνθρώπον, ὑ-
ποστάς καὶ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης. Ἐκκαλοῦμεν
λοιπὸν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν,
ἀλλὰ θὰ τύχωμεν ἄρα γε τοῦ εὐτυχήματος
τούτου, ὥστε ἐγγηγόρως αὕτη ν' ἀκροασθῇ,
καὶ, ὅχι νὰ ὑποστῇ αὕτη τὰ ἐξόδα, ἀλλὰ ν'
ἀπαλλάξῃ ἄλλους τοῦ ἀδικήματος; Σφό-
δρα ἀμφιβάλλομεν, διότι πλειστάκις ἤδη
διετυπώθη τὸ παράπονον τοῦτο καὶ πάν-
τοτε ἡ Κυβέρνησις εὐρέθη ὑπονυστάζουσα
καὶ οὐδέποτε ἐγγηγοροῦσα. Ἀλλ' ὡς ἔχει τὸ
δικαίωμα ἐκεῖνη νὰ μὴ ᾔνη ὁ ἐγγηγορῶν

Φίλιππος, ἀλλὰ ὁ ὑπονυστάζων πάντοτε,
ἔχοντες καὶ ἡμεῖς οἱ Μαχαιτᾶι ν' ἀναβοῶ-
μεν ἐκκαλούμενοι τὴν δίκην.

Ἰδοὺ αὕτη. Πωλεῖται ἐλευθέρως κτήμα
τι ἀκίνητον ἀντὶ 5 π. χ. λιρῶν, κατὰ τὴν
μεταβίβασιν τῶν τίτλων ὁμολογεῖ καὶ ὁ
πωλητὴς καὶ ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἀληθὲς τίμη-
μα, τὰ δὲ κτηματολογικὰ γραφεῖα ἐκδίδουν
τὸν τίτλον ἐπὶ ποσοῦ 30 λιρῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ
ποσοῦ τούτου λαμβάνεται τὸ δικαίωμα τῆς
μεταβιβάσεως, καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ ὁ-
φείλει ὁ ἀγοραστὴς νὰ ἀποτῇ κατ' ἔτος τὸν
κτηματικὸν φόρον. Ἐν γνώσει λοιπὸν ἡ Κυ-
βέρνησις γράφει εἰς τὰ κατὰστιχὰ τῆς ψεύ-
δης, ἐξ ἐλαίων τὰ ὅποια δὲν ἀνέχεται νὰ
γράφῃ ἄλλος καὶ τὸν καταδιώκει. Διότι
πρὸς τίνα σκοπὸν γίνεται τοῦτο ἢ πρὸς ὠ-
φελειαν τῆς Κυβερνήσεως;

Ἀλλὰ—λέγει ἡ Κυβέρνησις—εἰς τὸ κτη-
ματολόγιον εὕρισκεται τὸ κτήμα τοῦτο ἐκ-
τιμημένον 30 λίρας. Καὶ λοιπὸν τὸ ἀδι-
κημα πρέπει νὰ διακρινῆται καὶ οὐχὶ νὰ
ἐπανορθοῦται; Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο κατα-
βοᾷ ὁ τόπος ὅτι ἡ ἐκτίμησις ἦτο ἀδίκος καὶ
ὅτι πρέπει νὰ γείνη νέα δικάια· καὶ ἀπό-
δειξίς ὅτι λέγει ἀλήθειαν, εἶνε αἱ τιμαὶ καθ'
ἃς πωλοῦνται τὰ κτήματα, οἰκισιοθελῶς ἐκ
μέρους τῶν πωλητῶν καὶ οὐχὶ βιαζομένων
ὑπὸ δανειστῶν διὰ κατασχεσεων π. χ. καὶ
δημοπρατήσεων. Ποῖον ἄλλο ἐπιχείρημα δύ-
ναται νὰ φέρῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀπόδει-
ξιν τῆς πραγματικῆς ἀξίας κτήματός τι-
νος, εἰμὴ τὴν ἐλευθέραν τούτου πώλησιν;

Ἡ Κυβέρνησις δικαιολογεῖ τὸ πρᾶγμα
τούτο ὅτι ἡ ἀξία τῶν κτημάτων δὲν εἶνε
πάντοτε σταθερά, διότι ἀναλόγως τῶν πε-
ριστάσεων ἄλλοτε ὑπερτιμῶνται καὶ ἄλ-
λοτε ὑποτιμῶνται καὶ ὅτι ἐπομένως τὰ
κτηματολογικὰ γραφεῖα ὀφείλουν νὰ βασι-
ζονται πάντοτε ἐπὶ μιᾷ σταθερᾷ ἀξίας,
ἄλλως τε καὶ διὰ νὰ μὴ εἰσχωρήσωσιν ἀ-
πάται, νὰ ἐνεργῶνται δηλ. εἰκονικαὶ πωλή-
σεις κτημάτων εἰς μικρὰν ἀξίαν πρὸς ἐ-
λάττωσιν τοῦ κτηματικοῦ φόρου· ἀλλὰ, ἡ
σταθερά αὕτη ἀξία τῶν κτημάτων ἐφ' ἧς
δέον νὰ βασιζῆται ἡ Κυβέρνησις πρέπει
βεβαίως νὰ ᾔνη ὁ μέσος ὅρος, μέσος δὲ ὁ-
ρος εἶνε ἐκεῖνος, περίξ τοῦ ὁποῖου, ἄλλοτε
χαμηλότερον καὶ ἄλλοτε ὑψηλότερον περι-
στρέφονται αἱ ἀξίαι καὶ οὐχὶ νὰ ᾔνη τετρα-
πλασίων καὶ πενταπλασίων τῆς πραγμα-
τικῆς ἀξίας, ὡς ἀποδεικνύουσι πάντοτε αἱ
ἐλευθέρως ἐνεργούμεναι μεταπωλήσεις. Τού-

του λοιπὸν ἐνεκεν εἶνε ἀναγκαιοτάτη ἡ ἐκ-
νέου ἐκτίμησις τῶν κτημάτων ὑπὸ ἐπιτρο-
πῆς δικαίως ἐκλεγομένης καὶ ὑπὸ ὅρους νο-
μίμους, ὅπως παύσῃ ἡ κατάχρησις αὕτη,
ἥτις θεωρεῖται σήμερον ὡς κώλυμα τῶν
μεταπωλήσεων (καὶ τὸ πρᾶγμα θὰ ᾔτο
καὶ πῶς Λυκούργικόν ἐάν αἱ μερίδες ὅλων
ᾔταν ἴσαι), διότι ἐκάστος ἀρνέεται νὰ ἀ-
γοράσῃ κτήμα 5 λιρῶν διὰ νὰ πληρώσῃ
κτηματικὸν φόρον 40 λιρῶν.

Ἐπὶ σὲ λοιπὸν ὁ Κυβέρνησις ἐκκαλού-
μεν τὴν δίκην ἀν' ἐγγηγόρως καὶ προσεκτι-
κῶς ἀκούης.

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΓΑΜΟΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

(συνεχεία)

Τὴν 14ην, ὥρα 2 καὶ 30 μ. μ. ὁ γερμανικὸς στόλος ὁ
συναδύων τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, εἰσέρχεται εἰς τὸν
λίμνα Πειραιῶς. Τὰ θωρηκτὰ «Πρωσία» «Γερμανία»
«Φριδερίκος ὁ Μέγας» καὶ «Εἰρήνη» καὶ οἱ πρόσκοποι
«Αρσελαῦ» καὶ «Φαῖν» συναδύουν τὸ «Χρυσόλαρον» ἐφ' οὗ
ἐξαιτεῖ τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος. Τὰ τηλεβόλα τῶν ἑλλη-
νικῶν καὶ ἰταλικῶν πλοίων βροντοῦν ἀκαταπαύτως καὶ εἰ
καὶ οὐκ ἐπενεργεῖται βροντορῶνως. Πάντες οἱ κυβερνήται τῶν
ξένων πλοίων περιεκύκλωσαν μετὰ τὰς λέμβους τῶν πρέ-
ρουσαν τὸν αὐτοκράτορα θαλαμηγὸν καὶ ἐχαίρειζον μετὰ
κώπας ἐπτερωμένας. Ὁ αὐτοκράτωρ θεᾶται τὴν πόλιν δια
τηλεσκοπίου ἀπὸ τῆς γαλίας τοῦ πλοίου. Τὸ πλῆθος κατέ-
λαβε πάντας τοὺς ἐξώστας τὰς στέγας, τὰς ὁδοὺς. Ἡ Γερ-
μανικὴ παροικία κατήλθεν ἐν σώματι ἐξ Ἀθηνῶν. Ὑπουργοὶ
καὶ στρατηγοὶ συνεκεντρώθησαν ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ. Ὁ-
λα τὰ πλοία μεταβλήθησαν εἰς πλωτὰ θεωρεῖα. Ἡ Α.
Ἰ. Φ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος ἐπὶ τῆς δευτέρας ἀτμικῆς
τοῦ βασιλέως, πρῶτος ἀνέβη ἐπὶ τοῦ πλοίου ὅπως χειρῆσθαι
τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἀναγγεῖλῃ εἰς αὐτὸν ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ
ἀνέρχεται εἰς προὔπαντησιν τὴν τρίτην ὥραν. Μετὰ πρέ-
λευσιν ἡμισείας ὥρας ἐβῆσαν δι' ἐκτετατοῦς ἀμαξοσταγίας
ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα ἐδηγούμενη ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος
τῆς Οὐλλρίας, ὁ Τσάρεβιτς οἱ πρίγκιπες Ἀλβέρτος καὶ
Γεώργιος τῆς Ἀγγλίας, ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ βα-
σιλεὺς Νικόλαος. Ἐπέβησαν ἀμέσως τῆς ἀτμικῆς
«Δάχμαρ» καὶ διηυθύνθησαν πρὸς τὸ πλοῖον. Ὁ ναύαρχος
τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου μετὰ τὸ ἐπιτελεῖν τοῦ καὶ ὁ Ρώσος
ναύαρχος κατέβησαν τότε μετὰ τὰς ἀτμικὰς τῶν. Περὶ τὴν
τετάρτην ὥραν ἀνέβη ἡ «Δάχμαρ» ταχυπτερος ἀναπεπτα-
μένην ἔχουσα τὴν γερμανικὴν σημαίαν, φέρουσα τὸν αὐτοκρά-
τορα. Οἱ ἀναμένοντες παρετάχθησαν ἀμέσως ἐν τάξει, καὶ
ἐν τῷ μέσῳ ζωηρῶν ζήτωκραυγῶν ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐ-
τοκράτειρα τῆς Γερμανίας ἐπάτησαν τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος.
Ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τὸ στρατιωτικὸν τοῦ παρόντος, μετὰ τὸ ἀ-
ετιῶν τοῦ βλέμμα, μετὰ τὴν γλυκεῖαν τοῦ φυσιογνωμίου ἐφε-
ρε στολὴν στρατηγοῦ καὶ προσεῖλκε τὰ βλέμματα πάντων.
Ἡ αὐτοκράτειρα, γλυκεῖα, φαιδρὰ, μειδιῶσα, ἐφόρει διανθὴ
ἐλαφροῦ ἐσθῆτα εἰς θαυμασίαν ἀρμονίαν ἐρχομένην μετὰ
τὴν ὄψιν αὐτῆς.

Ὁ κ. Ρετσίνας δήμαρχος Πειραιῶς προσέφερεν εἰς τὴν
αὐτοκράτειραν ὥραιαν ἀνθοδέσμη, ἥτις ἠνυχάριστος δι' ἐνός
μειδιάματος. Ἡ Γερμανικὴ παροικία ἐχαίρεισεν αὐτὸν δι'
ἐνθουσώδους χόχ. Εἴτα μετέβησαν εἰς τὸν σιδηροδρομι-
κὸν σταθμὸν, τοῦ αὐτοκράτορος ὁδηγούτος τὴν βασίλισσαν
καὶ τοῦ βασιλέως τὴν αὐτοκράτειραν καὶ ἐπομένων τῶν λοι-
πῶν πριγκίπων.

Μετὰ μεγάλης περιεργείας συνηθροίσθη τὸ πλῆθος εἰς τὸν
σταθμὸν διὰ νὰ ἴδῃ τὸν κραταῖον αὐτοκράτορα. Τὴν 4 1)2
ὥραν κανονισμοὶ ἀνήγγειλαν τὴν ἀφίξιν τῆς ἀμαξοστα-

χρὲς εἰς Ἀθήνας. Πρῶτος ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς φέρων τὸν ἀνταρχὸν μετὰ τὸν Γερμανικὸν μεγάλστρατον καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Αὐτοκράτωρ φέρων πολλὴν στρατηγὸν τοῦ ἱππικοῦ μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν μεγάλστρατον, καὶ εἶτα ἡ βασιλισσὴ μετὰ τὴν Αὐτοκράτειρα. Πρῶτος τὸν παρυσιασθὲν δ. κ. Τρινοῦρη, μετ' οὗ ὠμίλησεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ τὴν γαῖαν. Κατόπιν ὠμίλησε μετὰ τοῦ πρωτοβουτοῦ τῆς Αὐτορίας καὶ κατόπιν τὸν παρυσιασθῆσαν οἱ ἄλλοι, ὡς καὶ εἰς τὴν Αὐτοκράτειραν οἱ κληρονομοὶ. Βαρὺς μὲν τὸ ἀθλητικὸν ἀνταγμιον, μετὰ τὴν ἐπιβόλῃν τὸν φαντασματικὸν τοῦ μετὰ τὸν ἀγχιπὸν καὶ ὅτερον ἑμὲν τοῦ μετὰ τὸν ὠμίλησεν καὶ διὰ περιστάσεων κοσμοῦμενος ἀντιπρόσωπον κτήνος τοῦ μανιχαισμοῦ, ἀλαμπὺς ὡς Βρανδεμβούργος θυμωμένος, ὁ αὐτοκράτωρ Γερμανίας ὁ Β' προσέειπε διὰ τοῦ ἐμπροσθέντος ὅσον το πολέμου μόνος, ὅπως ἐκρίθηται ἡ θυμωμένη καὶ εὐγενὴς ψυχὴ τοῦ βασιλῆως τῆς ἡμετέρας ἰστορίας, ἡ δὲ φωνὴ ἐκλεκτοῦ τοῦ Βρανδεμβούργου, οἱ προγονοὶ τοῦ Χρυσόστομου τῆς ἐκκληροδόχου. Ἡ λευκὴ, ὡς κόρη μορφὴ τοῦ καὶ τὰ κληρονικά χαρακτηριστικά του προδίδουσαν πολλὴν γλαυρότητα, ἀλλὰ τὸ ἄγρυπνον καὶ διαπεραστικὸν ὡς αἰχμὴ λόγους βλέμμα, τοῦ ἐμπεδίου ὅσον τὸ ἀπείρητον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἰσχυροτάτου βασιλῆως ἀνθρώπου καὶ στρατιωτῆς ἀληθῆς παρήγαγε ἐν ὅλῳ τῷ ἀπάλῳ μεγάλῳ τοῦ, χαριεῖς ὑπερῆχον καὶ δεικνύον τὴν ἀπόστασιν, ἥτις χωρεῖται ἀπὸ τῶν λοιπῶν θνητῶν.

Κατόπιν προτερωνήσαν αὐτὸν καταλλήλως ὁ δῆμαρχος Ἀθηναίων. Φιλήμων καὶ ἀκολούθως ἔντος 16 ἀλλοτρίων κατεβύοντο εἰς τὰ ἀνάκτορα. Τὰ περὶ τῶν δικαστηρίων τῶν ὁδῶν, τοῦ ἀμετρήτου πλήθους, τῶν ζωηρῶν ζήτησεων περιττὸν νὰ εἰπωμεν. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐχαιρέτησεν ἔχων διαρκῶς σχεδὸν τὸ 2 δάκτυλα τῆς δεξιᾶς χειρὸς περὶ τὸ γαῖον τοῦ κένους. Ἐν μέσῳ λοιπὸν τοῦ πλήθους τῶν στρατιωτικῶν προκατήχον εἰσέρχονται εἰς τὰ ἀνάκτορα, μετ' ὁλίγον δὲ ἐφάνη ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ὁ αὐτοκράτωρ χαριεῖς τὸν λαόν. Παρ' αὐτῷ ἕstant ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας καὶ πάντες οἱ λοιποὶ ἡγεμόνες καὶ ἡγεμονίδαι αὐτοκράται καὶ βασιλεῖς καὶ βασιλοπούλιν. Καὶ ὅσοι μὲν ἦσαν ἀσπεῖς ἐκτὸς τοῦ γερμανοῦ ἀνακτοῦ φέροντες τὸ ἀργυρὸν κρᾶνος. Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἐκείνην τὴν στιγμήν ἔστεινε τὴν χεῖρα δεξιὰν τὴν Ἀκρόπολιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, (ὡς ἔπραξε τὴν προτερὰν καὶ ὁ Κωνσταντῖνος εἰς τὴν Σοφίαν.) Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἐνῶ εἶχε τὴν χεῖρα παρὰ τὸ κρᾶνος χαριεῖς τὸν λαόν ἔπρεψε καὶ τὸ βλέμμα πρὸς τὸν ἱερὸν θρόνον, ὡς ν' ἀπετέλλε καὶ πρὸς ἐκεῖνον τὸν χαριεῖς. Ἐπειτα ἀπεχώρησε πρῶτος ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τῶν λοιπῶν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετὰ μεσημέριαν ἐδημοσιεύθη τὸ βασιλικὸν διάταγμα, δι' οὗ ὁ βασιλεὺς ἐγκρίθη τὴν τέλει τοῦ γάμου τοῦ προσφιλῆστατοῦ Αὐτοῦ υἱοῦ καὶ διαδόχου Κωνσταντίνου μετὰ τῆς Αὐτῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος τῆς ἡγεμονίδος τῆς Πρωσίας Σοφίας—Δωροθέας—Οὐλρίας—Ἀλίκης θυγατρὸς τοῦ αἰοδίου αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, βασιλεῖος τῆς Πρωσίας Φρειδερίκου Γ'.

Τὴν ἐσπέραν ἔλαβε γάμον λαμπροδωρομῆ. Τὸ πλῆθος ἀναμῆ μετὰ τοῦ στρατοῦ περιερέετο εἰς τὰς ὁδοὺς. Ὅταν ἐρχάτο πρὸ τῶν ἀνακτορῶν, ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τῶν ἐπισήμων ξένων κατήλθον εἰς τὰ προπύλαια καὶ δι' ὑποκλίσεων ἐχαιρέτησαν τὸν λαόν. Ὁ κ. Φιλήμων προσεφώνησε τὴν πριγκηπίσσαν Σοφίαν μετ' ὁ προσέφερε λευκὴν ἀνθοδέσμην βρύτιμον, εἰς τὴν βασιλισσάν. Ἡ βασιλισσὴ εἶπε πρὸς τὸν κ. Φιλήμονα νὰ τὴν δώτῃ εἰς τὴν Σοφίαν, ἀλλ' ὁ κ. δῆμαρχος ἀπήντησεν ἐτοίμως.—Ὅχι. Μεγαλειότης, οἱ Ἕλληες συνειθίζομεν νὰ δίδωμεν αἰὲν πρῶτον εἰς τὴν πανθεράν καὶ ἔπειτα εἰς τὴν νύμφην.—Τότε ἡ βασιλισσὴ ἀδέχθη μειδῶσα τὴν ἀνθοδέσμην, ἐνῶ συγχρόνως ὁ δῆμαρχος προσέφερε τοικύτην καὶ εἰς τὴν Σοφίαν καὶ τὰς λοιπὰς ἡγεμονίδας. Στραφεῖς τότε ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαόν εἶπε τὰ ἑξῆς: Παιδιά, σὰς ἐκράζω ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν παρ' ἡμῖν ξενιζομένων ἡγεμόνων, τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας, τῶν Διαδόχων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας, τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν εὐχαριστήσιν των διὰ τὴν ὑπόδοχὴν καὶ ἐνθουσιασμόν ὃν ἐδείξατε. Τὰ αἰσθήματα ταῦτα τιμῶσι πάντα λαὸν καὶ ἐκτιμῶνται παρα τῶν ξένων. Ἐγὼ εἶμι πολὺ εὐχαριστήμενος διὰ τὰ αἰσθήματα σας καὶ σὰς εὐχαριστῶ πολὺ.

Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Νέαι ζήτωκραυγαὶ ἀντήχησαν μετ' ὁ δ. κ. δῆμαρχος εἶπε πρὸς τὸν λαόν τὰς ἑξῆς λέξεις, ὡς ἑλληνιστὶ ὡς εἶπεν ἤκουσε παρὰ τῆς Σοφίας. «Εὐχαριστῶ τὸν λαόν διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ διὰ τὴν ὑπόδοχὴν τὴν ἔπειν μοι ἔκαμε, οὐδέποτε δὲ ὅλῳ λησμονήσει τὰς ἡμέρας αὐτάς.»

Κατόπιν ἀπεχαιρέτησαν οἱ σέπτοι ξένοι καὶ τὸ πλῆθος ἤρξατο διαλυόμενον. Τὴν ἐπομένην ὁ δῆμαρχος Ἀθηναίων ἐδημοσίωσεν εἰς γλίσχρας ἀντιτύπων κατ' ἐντολὴν τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῆς Αὐτοκράτειρας τὰ εὐχαριστήρια των πρὸς τὸν λαόν.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ὁ πλῆθος μὲν τῶν κατὰ τὴν 15 συνελθόντων εἰς Ἀθήνας, ἀνέβαινε κατὰ τινὰς εἰς 20 μυριάδας. Ἀρ' ἡ στιγμήν ἤκούσθη τὸ πρῶτον τὸ ἐξώστην ἄσμα ὁ ὕμνος ἐξήλθεν ἀπὸ πολλῶν τῶν βλεφάρων. Ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὡς αἱ οἰκίαι τὰ περὶ τὸν ἄλῳ ἐπληρώθησαν θεατῶν. Τὰ στρατιωτικὰ τοῦμα καὶ τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλῳ κατελαμβάνον τὰς τεταγμένας θέσεις ἀποθροῦντα τὸ πλῆθος. Ἑρριποὶ χωροβόλας ἔρχοντο ἐκ τῶν παρόδων τῶν ὁδῶν δι' ὧν ὁ βασιλεὺς ἤ γαρμῆτος συνοδεύει. Οἱ μὴ ἔχοντες θέσιν, ἐξέδραν ἢ γυφίμων στέγην, ἔφερον μετ' ἐκὼν καρέκλας, σκαμνία, μικρὰ κρέβητα καὶ ἀνεμοσκάλας ἀκέραια. Ὁ ἥλιος ἔκαιεν ὡς καλοκαιρινός. Τὴν δωδεκάτην ὥραν καὶ ἑταρτον ἡμεροδότην πυροβολισμοὶ ἀγγέλλοντες τὴν ἐναρξίν τῆς πομπῆς. Ἡ πομπὴ βραδυπορεῖ. Τὴν διερχομένην νύμφην ἐν τῇ χρυσῇ τῆς ἀμύτης περὶ τὸ πλευρὸν τῆς βασιλίδος πενθεράς, χαριεῖς τῆς ἀμύτης ἐγκραδῶνται. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρκαίου καὶ ἄλλων οἰκῶν ραῖουσιν δι' ἡμέρας. Ἀλλοὶ εὐχονται κατὰ τὸ σύνηθες.—Νὰ ζήσῃς! Καλοερίξιν. Σιδερονέριχον. Ἐτεροὶ δὲ κατὰ τὸ λαϊκὸν ἔθιμον ραῖουσιν αὐτὴν δι' ὁρῶν καὶ κουφίμων ἅπανα κροῦσιν ὡς χάλας ἐπὶ τὴν κροτάλλῳ τῆς ἀμύτης. Ἐνθὺν καὶ ἐνθὺν τῆς ἀμύτης βαδίζουσιν ἑρριποὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος, οὗς ἀκολουθοῦσιν οἱ βασιλοπούλιν Γεώργιος καὶ Νικόλαος, οἱ ὑποκρίται καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοὶ Ἀπαυτοὶ οἱ σέπτοι ξένοι, χαριεῖς ὅσοι καὶ ὅσοι ἐν τῷ ὅλῳ φιλοξενώματα, προσερχομένων. Ἐντοπῶν προῦξιναι ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τὴν θυρωρὶν λευκὴν στέλναι τὸν καὶ τὸ ἀργυρὸν κρᾶνος. Ὁ λαὸς ἔμεινε ἐνῶς πρὸ τοῦ ξανθοῦ ἀνακτοῦ, ἐξασπόμενος ὑπὸ τοῦ μαγνῆτος. Θυμικὰ ἐπίσης ἦτο ἡ ὄψις τῆς αὐτοκράτειρας μὲν τὸ ἐξώστην στέμμι ἐπὶ κεφαλῇ. Ἀλλ' εἰς τὴν θέαν τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλίας ἡ ἑνθεὶς καλλονὴ ἔχει τὸ δεικνύον πρὸς σπασίαν, ἀλαλαγμὸς θυμωμένος ἐξέφυσεν ἐξ ὅλων τῶν στομάτων.

Ἀπὸ τῆς 10 1/2 ὥρας προσέρχεται ἐν τῇ νύκτῃ ἡ ἀκολουθία τῶν ἡγεμόνων. Οἱ ἱεράρχαι μετὰ τὰς κυρίας χρυσόκροτους στολὰς των καὶ μετὰ τὰς ἀπαστραπτύσας ἐκ τῶν πολυτίμων λίθων μίτρας των παρατάσσονται κατὰ μίαν πρὸ τῆς ὁδοῦ Πύλης. Ὁ Μητροπολίτης προχωρεῖ μετὰ τῆς Πύλης καὶ προσφέρει εἰς τὸν βασιλέα τὴν βασιλισσάν καὶ τὴν βασιλικὴν οικογένειαν τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἡγεμόνων. Πρῶτος φάνηται ὁ βασιλεὺς ὁδῶν ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν αὐτοκράτειραν Φρειδερίκου, ἡ τὴν μακρὴν ἐσθῆτα ὑποδαστάει δάμνας τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Εἶτα ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς βασιλίδος ἡμῶν εἶτα ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας μετὰ τῆς αὐτοκράτειρας τῆς Γερμανίας, εἶτα ὁ Τσάρεβις μετὰ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλίας, ὁ πρίγκηψ Ἑρρίκος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Βικτωρίας τῆς Οὐαλλίας, ὁ πρίγκηψ Ἀλβέρτος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης τοῦ Σάξ—Μάινιγγεν καὶ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Οὐαλλίας μετὰ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Πρωσίας Μαργαρίτας.

Τέλος ἐπιφάνεται ὁ διάδοχος ὁδῶν τὴν νύμφην τοῦ Πάντες δὲ τοποθετοῦνται κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν. Πρὸς τὸ ἱερὸν, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἡ Αὐτοκράτειρα Φρειδερίκη, ὁ βασιλεὺς Δανίας, ἡ πριγκηπίσσα τοῦ Σάξ—Μάινιγγεν, ἡ πριγκηπίσσα τῆς Πρωσίας καὶ Οὐαλλίας, καὶ εἶτα ὁ Αὐτοκράτωρ, ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, οἱ υἱοὶ τοῦ, ὁ Τσάρεβις, ὁ πρίγκηψ Ἑρρίκος τῆς Πρωσίας, ὁ Σάξ—Μάινιγγεν.

(ἀκολουθεῖ).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΣ

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἡμετέρων περὶ τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ κλήρου καὶ Ἐκκλησίας γραφέντων καὶ ἐν τῇ «Σάλπιγγι» καταχωρισθέντων, ἀνέγνωμεν ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ὑπ' ἀρ. 249 διατριβὴν, ἥτις ἐκτὸς τῆς ἀληθοῦς ἐμπαθείας οὐδὲν ἀναιρεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιβεβαιεῖ τὰ ὑφ' ἡμῶν γραφέντα, ἀποδίδουσα ὅμως ταῦτα «εἰς τὴν ἀναληγῆσιν καὶ ἀδιαφρόσιν ὅλων ὁμοῦ καὶ κοινωνίας, καὶ ἐκκλησίας, καὶ πολιτείας, διότι ἐν γένει ἕκαστος φροντίζει περὶ τῶν ἰδίων συμφερόντων καὶ οὐδενὸς μέλει περὶ τῶν κοινῶν καὶ ὅτι ἀνάγκη νὰ ἐνεργῶμεν καὶ νὰ συμπράττωμεν ὁμοφρόνως καὶ εὐκρινῶς πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης» κ.λ.

Ἄγνοῦ λοιπὸν ποῦ ἐν τῇ διατριβῇ μου ἐκείνῃ ὑπάρχει ἡ ἀναίδης ψευδολογία καὶ ἡ συκοφαντία ἣν μοι ἀποδίδει ὁ ἀπαντήσας, ἀφοῦ ὁμολογεῖ πάνθ' ὅσα εἶπον καὶ μόνον περὶ τοῦ τίς πταίει διαφωνοῦμεν, διότι ἐκεῖνος λέγει ὅτι ὅλοι πταίομεν, ἐνῶ ἐγὼ ἔγραφα ὅτι ἡ Ἐκκλησία πταίει.

Ἀρῶ λοιπὸν κατὰ τὴν ἐξέτασιν ποῦ ἀναγνώσας τοῦ ἀπαντήσαντος καὶ ἐξέταξιν ποῦ ἀναγνώσας πταίει ὅλοι νὰ ᾖ ἡ Ἐκκλησία γένους αἰ' ἐκκλησία θὰ διατριβῇ, τῆς παρούσης καταστάσεως παραινόμενης, ὡς ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος. Ὁ ἀνάγκη νὰ συμπράτῃ ἐκκλησία καὶ κοινωνία ἀντιπρόσωποι, ἀλλ' ὅταν ὁ ὑπουργὸς τμήματος τινος ἢ ὁ πρόεδρος σώματος τινος, βλεπῇ τὴν πρᾶξιν κατὰ τὴν τοῦ εἰς αὐτὸν ἐμπειτευμένου ὑπουργοῦ ἢ σώματος, ἀμέσως προσκαλεῖ εἰς συνεδρίασιν τὰ μέλη ἢ τὸ σωματεῖον, ἐκθέτει τὴν κατὰ τὴν καὶ συσκέπτεται περὶ θεραπείας. Τὴν δεινὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας ὁμολογοῦμεν ἅπαντες καὶ ἐπιθυμοῦμεν. Θρόνοι τε καὶ Ἐκκλησίαι καὶ Μοναστήρια καὶ Κληρὸς νὰ συντηρῶνται ἐπαξίως, καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἐκτραγωδοῦμεν τὴν παρούσαν κατὰ τὴν, ὅπως ἀρχίσῃ ἀνωθεν ἡ ὁδὸς καὶ ἐπέλθῃ ἡ ποθῆτη βελτίωσις. Τοῦτο τὸ ἀπαιτεῖται τὴν εὐθύνην ἀλλήλοις καὶ τὸ αἰτεῖσθαι ὁ εἰς τὸν ἄλλον» οὕτε τοὺς «καίρουθεντας πόρους» βελτίω, οὕτε εἰς τὰ κτήματα παρέχει δύναμιν πρὸς μεγαλειότητας προσόδους. Ὁρεῖται κατ' ἐμὲ, καὶ ἰδοὺ ἡ μόνη διαφορά πρὸς τὸν ἀπαντήσαντα, οἱ προτεταμένοι τῶν θρόνων, ὅπως πληρετέρας καὶ μᾶλλον συνασπόμενοι τὰς συνεσεις, ὡς ἀρχιεποὶ τοῦ Ὑπουργείου καὶ μᾶλλον ὑπεύθυνοι, νὰ ἀπαντήσωσι τὴν σύμπραξιν τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας ἐν ἀνάγκῃ, πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ ὁλέθρου.

Δὲν συμφωνῶ μετὰ τοῦ ἀπαντήσαντος ὅτι «πᾶσαι αἱ κοινωνίαι νοσοῦσι τὸ νόσημα τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς πλάνης»! Ἀλλ' ὅτι ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ἰδιοτέλεια εἶνε ἐμμεναι ἡμῶν ἀρεταὶ δὲν ἀνοῦμαι. Ἀκριβῶς λοιπὸν διὰ τοῦτο πρέπει ἢ νὰ προσκληθῶμεν ἐπισήμως ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν, ἢ νὰ προσδῶσιν οἱ ἀρχιεποὶ εἰς τὴν ἐμπειροῦσαν αὐτοὶ καὶ ἀνέχουσιν τῷ ὁράματι λύσιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἦτο ἡ ὁρισθεῖσα ἡμέρα καθ' ἣν ἐμελλε νὰ ἐκλεχθῇ ἐν τῷ διαμερίσματι Ἀερικτοῦ—Πάρου ἡ χριστιανικὸν μέλος ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἐν τῷ Νομοθετικῷ θέσιν τοῦ παραιτηθέντος κ. Σ. Ν. Φραγκοῦδου. Ὡς τοιοῦτο λοιπὸν μέλος προὔταθῃ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, μόνος ὁ Πανιερώτατος Ἀγ. Κερυνεῖας κ. Κύριλλος. Ἐχομεν πεποθήσιν εἰς τὴν ἐγνωσμένην φιλοπατρίαν τῆς Α. Πανιερότητας καὶ τὰς καλὰς περὶ πάντος κυπριακοῦ ζητήματος γνώσεις του, ὅτι τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα θὰ εὖρωσιν ἐνα ἐτι ἐνθερμον ὑπερμαχόν.

Ἐν τῷ χωρίῳ Πολιτικῷ, τῇ ἀρχαίᾳ Ταμιασῶ ἐν ἣ ὑπῆρχον ἱερά τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἀτινα κατεκρήμνισαν καὶ χριστιανικοὺς ναοὺς ἀνῆγειραν κατόπιν οἱ χριστιανοὶ, διδασκόμενοι τὴν θρησκείαν παρὰ τοῦ ἀγ. Μνασωνος μαθητοῦ τῶν Ἀποστόλων, τοῦ ὁποῦ σῶζεται καὶ νῆας πλησίον τοῦ τοῦ Ἀγ. Ἡρακλείδου, ἀνεκαλύφθησαν, κατὰ τὰς ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Ριχτερ ἐνεργουμένας ἀνασκαφάς, ἀντικείμενα λόγου ἁγία καὶ ὑπόγειοι στοαὶ ἀξιοθαύμαστοι. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ποιήσωμεν προσεχῶς

ΕΛΤΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΥΤΟΝ.

Ο ἐν Κερνεία Κ. Γεωργίου Δου-
πολάκη διορισθὴ προσωρινὸς δικαστὴς
ἐν τῷ δικαστηρίῳ Κερνείας κατὰ τὸν
ἀπὸ 1 Νομβρίου ἀπουσίαν τοῦ κ. Θ.
Μητζίου.

Πολλοὶ ἀνυπόμονοι ἐν τῷ χωρίῳ γρά-
ρουν ἐρωτῶντες ἡμᾶς «ὅτι ἐβόησαν εἰς
τὴν σειρὰν τὰ καλὰ τὰ ὅσα εἰλημὲν ἡ
πρεσβεία, ὃ ἔτι μανθάνομεν περὶ αὐτῶν.
Απαντῶντες εἰς αὐτοὺς λέγομεν καὶ πάλιν
να καταρτίζονται εἰς τὰ ἔργα τῶν, δυνάμε-
θα δὲ να τοὺς βεβαιώσωμεν ὅτι ἐντὸς ὀλί-
γου ἀκομὴ καιροῦ θὰ γνωρίσωσι τὰ καλὰ
τῆς πρεσβείας ἀποτελέσματα. Αἱ συζητή-
σεις περὶ Κύπρου ἀρξονται ἐν τῇ κατὰ τὸν
μῆνα τοῦτον ἀνοικνόμενῃ Βουλῇ, ὃ τι δὲ εἶνε
δυνατὸν νὰ γείνη, θὰ γείνη.

Καὶ ἐν ἀσπερῷ. Κατὰ τινὰ δικὴν ἐν-
ταῦθα, ὁ ἀναπληρῶν τοῦ ἀπουσιάζοντος δι-
καστῆς τῆς πόλεως μας Ἀγγλος δικαστὴς
Πάρου κ. Ριθ, ἀποτεινόμενος πρὸς τινὰ,
κακῶς ὑπερασπίζοντα τὴν δικὴν του, εἶπε
τὰ ἑξῆς «Ξέρεις τί λέγομεν ἡμεῖς οἱ Ἀγ-
γλοὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν; Εὐεῖνος ὅστις κα-
μνὲι τὸν δικηγόρον εἰς τὸν ἐαυτὸν του, ἔχει
τὸν ἀνοήτοτερον πελάτην τοῦ κόσμου.» Εἰς
τοῦς λόγους τούτους ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος, εἰ-
βάρος τοῦ ὁποῦ ὠμίληθη ὁ λόγος, ἀλλ' ἐ-
γὼ ἐπίσης ἀπὸ εὐχαριστίας καὶ τὸ δι-
κηγορικὸν σῶμα.

Μετὰ τὰς ἀριετίας βροχὰς καὶ τρικυ-
μίας ἃς ἐν διαστήματι μιᾶς δεκαπενθη-
μερίας εἶχόμεν, ἐπλήθην ἡδὴ νηνεμία, ἀλλ'
ἔχοντες ψυχρὸν λίαν ἐπαισθητόν.

Μετ' εὐχαιριστήτως ἀγγέλλομεν καὶ
ἡμεῖς τὸν διορισμὸν τοῦ καλοῦ καὶ ἱα-
νοῦ νέου κ. Εὐαγγέλου Κ. Δακίτη ὡς πρα-
κτορὸς τῶν Αὐτοπροσγγρικῶν τοῦδ' ἐν τῇ
πόλει μας, ἀνεξαρτήτου ἀπὸ τοῦ τῆς Λάρ-
νακας.

Τὰ «Ἡ. Νέα» κατακρίνοντα τὸν
Σαλισβουρην ὅτι σιωπηλῶς ἐνεθάρρυνε τὴν
ἐρήμωσιν τῆς Κρήτης, συμβουλευουσιν αὐ-
τὸν ὅτι ἀκαθῆκον ἔχει, ὡς ὑπογράφας
τὴν βερολίνοιον συνθήκην καὶ τὴν Κυπρι-
ωτικὴν σύμβασιν, ν' ἀνακαλέσῃ ἐκ Κων)
πόλεως τὸν Ἀγγλον πρεσβευτὴν, νὰ ἐγ-
χειρίσῃ τὰ διαβατήρια εἰς τὸν Ρουστέρ.
πατᾶν καὶ νὰ παύσῃ καταβάλλων τὸν
φόρον τῆς Κύπρου, ἕως οὗ οἱ σύμβουλοι
τοῦ Σουλτάνου παύσωσι τελοῦντες τὰ αἰ-
ματηρὰ τῶν ὅργια.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ
πυκνοῦ κύκλου συγγενῶν καὶ φίλων ἐτε-
λέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ φιλάτου καὶ ἀ-
διαγαπήτου νέου κ. Ν. Παπαδοπούλου με-
τὰ τῆς εὐ ἡμένης δεσποσύνης Κλεάνθης
Λοῖζου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ἀπὸ καρδίας

εὐτυχίαν καὶ ἀνέγειτον τὸν συγγενὸν
κύκλον.

Τελουμένων αὐριον Κυριακὴν τῇ 3 μ. μ.
ὥρα ἐν τῇ Ἐκκλ. Ἀγ. Νάπα τῶν γάμων
τῶν τέκνων ἡμῶν,

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΟΝΤΙΔΟΥ

καὶ

ΑΒΡΟΚΟΜΗΣ Α. ΑΓΓΕΛΟΥΔΗ.

Παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσητε αὐτοὺς διὰ
τῆς ἀξιοτιμῆς παρουσίας σας.

Ἡ παρούσα θεωρήθη καὶ ὡς ἰδιαι-
τέρα πρόσκλησις.

Οἱ γονεῖς

ΟΛΥΜΠΙΑΣ Α. ΑΓΓΕΛΟΥΔΗ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΡΧΟΝΤΙΔΗΣ.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

Κατατρεπτικωτάτη τυγχάνει διὰ τὸ χωρίον
Ἀθηναίων ἡ παλαιὰ ἐκτίμησις τῶν κτημάτων.
Εἰς ἀπόδειξιν τοῦ κατὰ πόσον καὶ ἐνταῦθα ἐνε-
τρίφτηται οἱ ἐκτιμηταὶ μετὰ τῆς φιλίας τῶν φαν-
τασίας, γρέψαντες καθ' ὁλοκληρίαν τὰ νῦν πρὸς
τὴν ἀλήθειαν καὶ διαζευχόντες τὸ δίκαιον, ἀνα-
φέρω σοι τὰ ἑξῆς ἀξία ὡς φρονῶ, δημοσιεύσεως.

Οἰκίας τινός, πωληθείσης ἀντὶ 3,500 γροτί-
ων, ἤτοι ἀντὶ 19 περίπου λιρῶν, ἐξεδόθησαν οἱ
τίτλοι ἐπὶ 50 λιρῶν, διότι ἀντὶ τῶν τῶν φαί-
νεται εἰς τὰ γραφεῖα ἐκτιμημένα. Ἀγρός τι,
ἐκτιμημένος ἀντὶ λιρῶν 8, σελ. 6. γρ. 6, ἐπω-
λήθη, κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν, ἀντὶ μόνον λι-
ρῶν τριῶν. Δ' ἀγρὸν ἐκτιμημένον ἀντὶ 10 λι-
ρῶν, καὶ δημοπρατούμενον πρὸ ἐνός ἤδη μηνός
προτεφέρθη τὸ ποσὸν μόνον τριῶν περίπου λιρῶν.

Υπάρχει ἀνθρώπος πληρόντων κτηματικὸν φό-
ρον 286 γρ. κατ' ἔτος, ἤτοι εἶνε ἐκτετιμημένα
τὰ κτήματά του περὶ τὰς 390 λίρας καὶ ὅμως
ἡ ἀληθὴς ἀξία τῶν κατὰ Θεὸν καὶ κατ' ἀν-
θρώπον εἶνε μόλις 80 λίραι. Ἄλλου τὰ κτή-
ματα εἶνε ἐκτιμημένα ἀντὶ 825 λιρῶν, καὶ ὁ-
μως μόλις ἀξίζουν 250. Καὶ τὰτα ὅχι σήμε-
ρον, ἀλλ' οὔτε εἰς τὰς μεγαλειτέρας εὐτυχίας
οὔτε εἰς τὴν μεγαλειτέραν ὑπερτίμωσιν τῶν κτη-
μάτων δύναται νὰ πωληθῶσιν ἀκριβώτερα παρ'
ὅσα σὰς γράφω.

Οἱ τετραπλοὶ καὶ πενταπλοὶ οὗτοι κτηματικοὶ
φόροι οἱ πληρονομένοι ἀδίκως θὰ κατασρέφουν
πολλοὺς, καὶ ἐπισήσατε παρακαλῶ τὴν προσοχὴν
τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν νομοθετῶν μας.

Εἰς.

ΠΑΝΗΡΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Υπὸ τοῦ κ. Ε. Δ. Ζύγουρα εἰδικοῦ καθηγη-
τοῦ τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐξεδόθη ἐν
δευτέρᾳ ἐκδόσει βιβλίον λίαν χρήσιμον εἰς πᾶν-
τα ἔμπορον καὶ εἰς πάντα ἀνθρώπον, ὀνομαζό-
μενον «Πλήρης ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία θεωρη-
τικὴ καὶ πρακτικὴ, περιέχουσα ἐπιστολὰς καὶ
ἀλληλογραφίας ἐμπορικὰς μετὰ Λεξικοῦ τὸν ὁ-
ρων καὶ δοκιμίου ἐμπορευματολογίας, ἐν οἷς προσ-
ετέθη καὶ ἡ παγκόσμιος ἐμπορικὴ μετρολογία
καὶ νομισματολογία».

Τὸ βιβλίον τοῦτο συνιστῶμεν ὡς χρησιμώτα-
τον καὶ ἀφελιμώτατον. Ἄλλως τε ὁ ἐκδότης κ.
Ζύγουρας συγκατατίθεται νὰ ἀφῇ ἕκαστος
πλησίον τοῦ βιβλίου ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ ἐ-
ὰν κατόπιν τὸ θεωρήσῃ ὡς ἀχρηστὸν δύναται νὰ
τὸ ἐπιστρέψῃ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

:-οφο:-

Ο ἡγετὴς Γ. Λύδων κατὰ τὸν πολέμο-
τον ἐν Σάκεθαρτ λόγον του εἶπε καὶ τὰ
ἑξῆς περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. «Με-
τὰ λύτης λέγω ὅτι ἐν Ἀνατολῇ ὑπάρχει
στοιχεῖον ἀξάντων, καὶ ἀξάντων μεγάλως,
τοὺς κινδύνους τῆς γενικῆς εἰρήνης, τὸ
στοιχεῖον δὲ τοῦτο εἶναι ἡ τουρκικὴ κυ-
βέρνησις. Θ' ἀνέγνωτε ἐν ταῖς ἐφημερίσιν
ἀπαίδια μὴνύματα περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ πα-
ρασκευαζομένων σιγιδίων. Τὴς περὶ δει-
νότητος καταπίεσεως καὶ κακοδιοικήσεως
καταγγελίας ἀνῆρσεν ἡ ἀληθὴς ἡ τουρκικὴ
κυβέρνησις. Ἐν Ἀρμενίᾳ ὑπάρχουσιν ἀπο-
δείξεις ἀναμφισβήτητοι ὁμοτήτων ἐφομιλ-
λῶν πρὸς τὰς ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ὅμως οὐ-
δεμία ἐγένετο ἀπόπειρα θεραπείας. (Φωναί.
Αἰχος!) Ὡς πρὸς τινὰ τῶν ἐν Κρήτῃ ὁ-
δυνητῶν καὶ ἐπορειδιστῶν ἐπεισοδίων ὑ-
πάρχουσιν ἀληθῶς αἱ ἀναιρέσεις τῆς Ἡ-
λῆς ἀλλ' ἐνθουσιάζει τί συνέβη καὶ κατὰ
τὸ 1876, ὅτε ἡ Εὐρώπῃ κατελήθη ὑπὸ
γρίκης ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει ἀγριότητος καὶ
ἀπανθρωπίας, ὅταν δὲν εἶχε ἴδει ἡ ἀν-
θρωπότης ἀπὸ πολλῶν γενεῶν. Καὶ τότε
ἀνῆρσεν ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις τὰ καταγ-
γελέντα, ἔλαβα δ' ἐγὼ αὐτὸς Ἐγκύκλιον,
βεβαίωσαν, ἐπὶ τῇ πίστει τῆς τουρκικῆς
κυβερνήσεως, ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν ἐφημε-
ρίδων, ἰδίᾳ τῶν «Ἡ. Νέων», ἦσαν ψευ-
δεῖς. Εὐδαίμονα θὰ λογίσω ἐμαντὸν, ἐὰν ἡ
ἐνεστώσα ἀναιρέσις φανῇ ἀκριβεστέρα τῆς
τότε ψευδολογίας. ἀλλ' ἐφ' ὅσον δὲν διδε-
ται ἡμῖν μαρτυρία κρείττων τῆς ἐπαπαλή-
ψεως διαβεβαιώσεων, αἵτινες ἀλλοτε ἡλέχ-
θησαν ψεῦδεις καὶ ἀναξιόπιστοι, κατεχό-
μεθα ὑπὸ σφοδροτάτης ἀνησυχίας περὶ τῆς
καταστάσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Δὲν
λέγω ὅτι ἐλάβομεν ἐπὶ ἀκριβῇ γνώσιν τῶν
διπραχθέντων. ἀλλὰ, καθ' ὅλα τὰ φαινό-
μενα, ἡ συνεχὴς τῆς Τουρκίας κακοδιοίκη-
σις ἀποτελεῖ διηνεκὴ ἀπειλὴν τῆς εὐρω-
παϊκῆς εἰρήνης, ἀφόρητον πρόκλησιν πάν-
των τῶν χριστιανικῶν καὶ πεπολιτισμένων
ἐθνῶν καὶ δεινὸν κίνδυνον τῆς ὅλης Εὐ-
ρώπης».

— Ἀγγλος ἀξιωματικὸς γράφει ἐν τῷ «Χρό-
νῳ» μετὰ θαυμασμοῦ περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ
θωρηκτοῦ. Παραβάλλων αὐτὸ πρὸς τὰ λόγῳ
χωρητικότητος μείζονα πλοῖα τοῦ ἀγγλικοῦ,
γαλλικοῦ καὶ γερμανικοῦ στόλου, ἐξαιρεῖ
τὴν πολλῶ ἀνωτέραν ἐπιθετικὴν αὐτοῦ δύ-
ναμιν. Αἱ Σπέτσαι, λέγει, εἶναι ἰσχυ-
ρότερον «τῶν ἀγγλικῶν πλοίων Ροὺπέρτ
καὶ Ἡρῶ, τοῦ γαλλικοῦ Βωβάρ καὶ
τοῦ γερμανικοῦ Πρωσσία. Τα πυροβό-
λα τοῦ ἐλληνικοῦ θωρηκτοῦ εἶναι θαυμά-
σια. ἕκαστον τῶν 82 μικροτέρων πυροβό-
λων του δύναται εὐκόλως νὰ πυροβολῇ ὡ-
δεκάκις ἀνὰ πᾶν λεπτόν. καὶ τὰ 82 ὁ-
μοῦ ἐντὸς 60 δευτερολέπτων θὰ ἐκσφενδο-
νῶσι 82 βλήματα, ὅλης 492 λιρῶν. Αἱ
Σπέτσαι δύναται ἀνὰ πᾶν λεπτόν νὰ
ἐξακοντίζωσι κατὰ τοῦ προσεγγίζοντος ἐ-
χθροῦ πλέον τῶν 700 βλημάτων».

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἑλλάδος ἐφη-
μερίδας ἡ μεγάλη μάχη ἐν τῇ βουλῇ δὲν
εἶχε συναφθῇ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, προαγ-
γείλας ὅτι θὰ ἐπερωτήσῃ τὴν κυβερνήτην
περὶ Κρήτης, δὲν προσήλθε τὴν τεταγμέ-
νην ἡμέραν εἰς τὴν βουλὴν δι' ἀδιαθεσί-
αν. Ἡ δ' ἀπόφασις τοῦ κ. Τρικούπη νὰ
μὴ ὑποβάλῃ τὸν προϋπολογισμὸν πρὶν δι-
εξαχθῇ ἡ περὶ Κρήτης συζήτησις εἶναι πο-
λὺ δυσερμηνεύτος. Ἡ πιθανώτερος αὐτῆς ἐ-
ξήγησις εἶναι ὅτι τὸ κρητικὸν ζήτημα, ὡς
ἐξωγκώθη ἐκ τῆς ἀτυχίας καὶ τῶν σφαλ-

μύτων, είναι πιθανόν πολύ ότι θα πατισθή
εξιδυστήριον θύμα και ότι το θύμα-τοῦτο
δενάται νὰ εἶναι τὸ ὑπουργεῖον.

Ἀθήναι 8.—Ἡ Κρήτη ἠτοχάκει βοηθη-
δόν. Οἱ πρόσφυγες Χριστιανοὶ ἐπιστρέφου-
σιν.

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» λέγουσιν, ὅτι ὁ
Ὁσὺν Δίνια συνάθροισεν μεγάλας δυνάμεις
ἐν Δογγόλα, ὅπως βαδίση πρὸς βορρᾶν.

Βιέννη 8.—Ὁ κόμης Ἐρβέρτος δὲ Βι-
σμαρκ θὰ διαμεῖνῃ ἐνταῦθα διερχόμενος,
ὅπως γνωρίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπισκε-
ψῆώς εἰς Κων(πολιν).

Παρίσιος 9.—Ἡ Βουλανξερικὴ διαδήλω-
σις ἡ σχεδιασθεῖσα κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς
Βουλῆς ἀπὸρροεῖται.

Λονδὶνον 10.—Ἡ Πορτογαλία ἰδρύσῃ δύο
νέας ἐπαρχίας κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Ζα-
μπέζῃ διωφόρου στρατιωτικῆς ἐντάσεως, ὅ-
πως ἐξασφαλίῃ ἐαυτῇ τὴν διοίκησιν τοῦ
Ζαμπέζῃ, ἀμφισβητούμενον ὑπὸ τῆς μεγά-
λης Βρετανίας.

Λονδὶνον 10.—Ἐν τῷ λόγῳ του κατὰ τὸ
γένημα τῷ Λόρδου Δημαρχοῦ, ὁ Λόρδος Σα-
λυσβούργης ἐξήρθε τὰς γενομένης προόδους ἐν
Αἰγύπτῳ καὶ εἶπεν, ὅτι ἦλθε καιρὸς νὰ
γείνῃ ἀκρίβης περὶ ἀνακοινώσεως τῶν βα-
ρῶν τῶν φελλάχων. Προσθεταί.

«Ὁ κίνδυνος εἰσβολῆς δὲν ἐξέλιπεν ὁ-
λοσχερῶς. Λοιπὸν ἡ ὥρα τῆς ἐκκενώσεως
δὲν ἦλθεν. Ἀλλ' ἡ ὥρα αὕτη δύναται νὰ
ἐπισπευσθῇ, ἐὰν αἱ ἄλλαι δυνάμεις βοη-
θήσωσι τὰ σχέδια τῆς Ἀγγλίας».

Παρίσιος 11.—Διαδίδεται ἡ φήμη, ὅτι ὁ κ.
Βουλανξὲς ἐπαρέρχεται ἐνταῦθα αὐριον, ὅπως
ζητήσῃ νὰ καταλάβῃ τὴν ἔδραν ταύτην.

Ρώμη 11.—Βασιλικὸν διάταγμα διατάττει
ἀνάγκησιν τῆς οικονομικῆς διοικήσεως τῆς
Ρώμης ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν συμβούλων
πρὶν ἢ δοθῇ ἐπιχορήγησις ὑπὸ τοῦ Κρά-
τους. Τὸ διάταγμα προὔξηνσε μεγάλην ἐν-
τύπωσιν.

Ἀθήναι 11.—Ἐν ταῖς περὶ Κρήτης συ-
ζητήσεσιν, ὁ κ. Τρικούπης ισχυρῶς ἐψέξε
τὰς τουρκικὰς ὁμότητες καὶ εἶπεν, ὅτι ἡ
Ἑλλὰς ἐπεχείρησε νὰ καλλιεργήσῃ ἐγκαρ-
δίως σχέσεις μετὰ τῆς Τουρκίας. Ἀλλὰ τοῦ-
το εἶναι τοῦ Λοιποῦ ἀδύνατον. Ἡμέραν τι-
νὰ ἡ Ἑλλὰς θὰ διεκδικήσῃ τὰ ἐπὶ τῆς
Κρήτης δίκαιά της.

Παρίσιος 11.—Δήλωσις τοῦ κ. Βουλαν-
ξὲ λέγει, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ μάχεται
μέχρις οὗ νικήσῃ.

Παρίσιος 11.—Ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Φλοκὲ
ὡς προέδρου τῆς Βουλῆς εἶναι ἐξασφαλι-
σμένη.

Βελιγράδιον 11.—Ὁ βασιλεὺς Μιλάνος
ὤφεικε εἰς Βελιγράδιον.

Ρώμη 11.—Τὸ «Κάτσερ» ὅπερ κομίζει
τοὺς αὐτοκράτορας τῆς Γερμανίας διήλθε
τὴν μεσημβρίαν ἐπρόσθεν τοῦ Βάρι κατευ-
θυνόμενον εἰς Βενετίαν.

Παρίσιος 11.—Ὁ κ. Βαρβὲ γεροντιστὴς
καὶ πρῶτον ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, διω-
ρεθῆναι ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Κων(πολιν) 11.—Ἡ Πύλη ἐπληροφόρησε
τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι γενικὴ ἀ-
μνηστία παρεχωρήθη εἰς τοὺς Κρητας.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐν Βάδν Χάλφα εἰ-
δήσεις τῶν προσφύγων Σουδανῶν οἱ Δερ-
βίται διατελοῦσιν ἐν κρισιμωτάτῃ θέσει. Ὁ
μαρτυρισμὸς ἀγωνία, πᾶσι δὲ σχεδὸν αἰ-
φνυαί ἀρροῦνται νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὸν
διάδοχον τοῦ Μωχάμετ Ἀχμετ, λεηλατοῦ-
σαι μάλιστα τὰ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων
ἐδηγοῦμενα καβαῖνια.

Πολλοὶ τῶν Δερβισίων σφάζουσι καὶ τῶν
γροσσὶ καμήλους, μὴ ἔχοντας πλέον γαῖν-
κας οὔτε τοὺς ὄρους.

Ἀφρικανοὶ καὶ καθ' ἐκάστην εἰς Βα-
δν 20 ἕως 30 πρόσφυγες Σουδανοί.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Ζανζιβάρης ὅτι ὁ Βι-
σμαρκ κατέλαβε τὸ Σουδάν μετὰ βραχείαν
ἀντίστασιν τοῦ γρουρίου.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Φίλε φίλε Σαλπικτά
εἰς τὸ φύλλον βάλ' αὐτά.

Θέλω κ' ἐγὼ καμὴν φορὰν πηγήματα νὰ κάμω
εἰς τὰ καλά κ' εἰς τὰ κακά Ἑγγλέζων μας ἐπάνω.

Μὰ ἂν κανένας ποιητὴς ἐμὲ κατηγορήσῃ,
πὲς του πῶς εἶμαι μαθητὴς ἀκόμη ἐν ποιήσῃ.

Τὰ Λεῦκα τὰ ἔγκουστὰ τί θέλετε νὰ βγάλω;
ἐλπίς χρυσὴν θαυμαστὰ; ὁ κόσμος τὰ θαυμάζω!
Παράξενον δὲν εἶν' αὐτὸ καὶ ποιητὴς ἂν βγάλῃ
Πενήντα ἕως ἑκατὸ ἔτσι γὰρ ἕνα γλῶσσον.

Λοιπὸν κ' ἐγὼ ὡς ποιητὴς θε νὰ σὰς εἴπω κάτι
εἶμαι καλὸν καλὸν κριτὴς, ποῦ ἡ Ἀγγλίς πρὸς αὐτὴν
Ἔνα καλὸν πολλὸ καλὸν ἐγγὺς στὰ χωρὶά μας,
κ' εἶναι ὠφέλιμα πολλὰ ἀπὸ τ' ἀρεσκίματάς.

Οἱ Ἀγγεῖοι τοῦτο τὸ καλὸν πολλὰ τὸ ἐπιτόχῃ
ἐκείνησαν το μὲ μάλον γλῶσσον τὴν βρωμομαστίχην.

Δὲν δίδουν ἀδίκην πολλοὺς γλῶσσον νὰ ποιεῖν μαστίχην
αὐτοὺς δὲν εἶναι νοῦς ἀπλοῦς, ζυγίσκῃ τὸν στήν τρήχην.

Πόσα δὲν κάμωμεν κακά; Πῶς πίνωμεν τὴν ῥάλη;
Μανθάνωμεν καὶ τ' ἀγγλικά μ' ἐδίδα τὴν καὶ τὴν καλὴν.

Πόσους καθάριζες καὶ παντοῦ δὲν κάμωμεν τὰ κατὰ
μὲ τὸ μεθίσιν τοῦ ποτοῦ ποῦ ἔχῃν στυγερὰ καλὴν;

Τὸν ἕνα κτύπος ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἄλλον,
ἐγὼ πᾶσι χοροπηδῶ, ποκεῖ οὐ κάμωμεν μπάλον.

Πῶς καθάριζες καλλωμοὺς ποκεῖ πρὸς καὶ γέλας
πῶς φωνάζες καὶ πιασμοὺς ποκεῖ τραγικὰ μέλα;

Στοὺς δρόμους σὺν τὰ ἀγγλικά ἐτρέχαν με ταχύτητα,
κ' ἐγίνονταν ἐλευσὶν τὰ εὐμαρὰ σκαπούλια.

Ἄλλοι χοροῦν με βιολὴ καὶ ἄλλοι με ζερνέδες,
καὶ τὰ περὶ τὴν τὴν φλουρίαν μέτα στοὺς καφενέδες.

Ἄλλὰ ὁ μάλος ὁ ζερνές ἐπαιζέτουν στὰς κρίσεις,
καὶ εἶπουν νόστιμος μανὴς νὰ τοὺς τραβοῦν μ' ἀλύσει.

Χάμνα ἐφώνησαν ὁ εἶς, τί ἔκκαμ ὁ ἄλλος;
δὲν ἐνθυμούμαι τί λόγος ὑβρίσθηκα ὁ Πάλλος;

Βάλλουν τοὺς δὲ στήν φυλάκην, καλὰ τοὺς προστιμάρουν,
γλῶσσον εἶπεν μὴν σὺν ραχὴν καθέναν. Δὲν στυμάρουν.

Βάλλουν νοῦν πρὸς τὸ παρὸν, πηγίνουν στήν δουλειάν τους,
μὰ δὲν ἔχουν τὸν χορὸν τὰ πρωτὰ μάλια τους.

Τί ἔχεις Γιάννη; Τάχα πάντα
Τὰ διαβάνουν στήν πάντα.

Τὰ μεροκάματα σωστὰ πηγαῖν στήν μαστίχην,
ὁ ἄνδρας ἐτραγῶν ὅρτο, τὸ σπῆτι ἐδυστύχην.

Τὸν σκαρπάρην ποῦ τὸ πρῶτ' ἐθῶρες με προστέρει,
πῶς εἶπες ἐννοεῖ δουλειάν νὰ πιάτῃ πέρι.

Ἔλα νὰ πρῶμεν μὴν Χαμπὴ τὸ κέρι μας νὰ σάσῃ,
ὥστε ποῦ γίνοντα στυμπί, τόσον πρῶτ' πρὶν φαῖ.

Ἐκάθονταν γλῶσσον μὴν πινῶν, κ' ἐπίνων ἡμέραν,
καὶ δὲν ἐπίνωνσι δουλειάν τὴν τοαγαροδευτέραν.

Ἑγγλέζοι μου ἐξακουστοί, καὶ σὺς τραβάτε πύρραν
ποῦ μὴν ποτὶσαν καὶ σωστὴν οὐλοῖς σὰς με τὴν γύρην.

Ἀλλὰ καὶ μὰς ὅσον νὰ πῆς σὺν καὶ τοῦ καὶ ὀρί,
πιθάρ' ὡρὶς ἐντροπὴν κουμπᾶ εἰς τὸ γαστρί.

Τώρα ποῦ ἐγενεν αὐτὸ κ' ἐκόπη ἡ ρακούλλα,
στὸ σπῆτι τρώμεν τὸ ὄρετ' με τὰ παιδιὰ μας σὺλλα.

Τώρα χαρῶμεθα μαζὺ με τὰ παιδιὰ στὸ σπῆτι
με τὸν Κουμπὴ καὶ Λοῖζῃ καὶ με τὸν Ἀρακλεῖτη.

Τοῦν' τὰς ποιήσεις τὰς κρυφὰς
Σοῦ πέμπει ὁ «Σαλατοφᾶς».

Λύσις τοῦ 11 αἰνίγματος. Κηρίον—ἡρίον (τάφος)—ρίον—
ῖον—ον.

Λυτὴρ ὁ κ. Εὐγ. Ν. Ζήνωνος ἐνταῦθα.

(Τὸ 9 αἰνίγμα εἴσαν καὶ οἱ κ. κ. Ἐλισσαῖα Παπαδό-
πουλος καὶ Σωκράτης Ἀντωνιάδης ἐκ Κτήματος Πάφου.
Κωνσταντ. Ι. Αἰμιαντίδης ἐμμέτρως. Ἰωάννης Λεοντίνης καὶ
Εὐάγγελος Χατζηπαύλου ἐκ Ἀδριακῆς).

Σ. Σ. Τὰς ἐμμέτρους λύσεις καταχωρίζομεν ὅταν ᾖνε
σύντομοι καὶ ὅταν τὰς λαμβάνωμεν λίαν ἐγκαίρως.

ΑΙΝΙΓΜΑ 12ον.

Εἰς τὸ κέλευσμά μου εἶναι μυριάδες εὐπειθεῖς,
Τὰ στρατεύματα κινεῖται καὶ ἐγείρονται εὐθὺς.
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὰ μέλη, αὐριστὴν τὴν κεφαλὴν,
Ἐγὼ δὲ καὶ τὴν οὐρὰν μου ἐγὼ πράγματι διπλῇ.

Ἄν τὸ δεύτερον καὶ πρῶτον τὸ εἰρημικὸν μου μέλος
Τὰ ἐκείνην ποσὶν ἔχον μὲν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν
Δὲν με εἰς τὴν ἀκρόαση, ἀναγκαστὰ ἀπορεῖς;
Ἐμπροσθέν μου τὸ με ἔχεις. Πῶς ζητεῖς νὰ με εὐρεῖς;
(Ἐκ Λευκῶν Γ. II.)

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2ον.

Τρεῖς δεξαμεναὶ κενοῦνται διὰ δύο ἀνδρῶν κρουγῶν. Ἐκ
μὲν τῆς πρώτης, τῆς ὁποίας ἡ χωρητικότης εἶναι 4,460
λίτρων, ρέουσι 52 λίτραι τὴν ὥραν. Ἐκ δὲ τῆς δευτέρας,
τῆς ὁποίας ἡ χωρητικότης εἶναι 3,780 λίτρων, ρέουσι 44
λίτραι τὴν ὥραν. Ἐκ δὲ τῆς τρίτης, τῆς ὁποίας ἡ χωρη-
τικότης εἶναι 7,350 λίτρων, ρέουσι 86 λίτραι τὴν ὥραν. Ζη-
τεῖται μετὰ πόσας ὥρας θέλει μᾶλιν ἐν ἐλάτῃ δεξαμενῇ
ἡ αὕτη ποσότης ὕδατος, ἀνοικομένην τῶν κρουγῶν αὐτῶν
συγχρόνως.

(Ἐκ Λευκῶν Γ. II.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατὶα παλαιὰ	γρ	175
νέα καλὰ	"	125—140
δευτέρης ποιότητος	"	80—120
" ζυγισμένα	"	50—60
ρακὴ σὺν 19 βιβλ. ἡ δι. παρ.	"	60—65
στατρίδες ἐξοχίαι	"	42—44
στατρίδες βρακταὶ	"	32—34
ἀλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκος γρ.	"	120
σῖτος το κούλον γρ.	"	18—20
κριθὴ	"	8—10
χρυσὸν εἰς τὰς ἀποθήκας	"	80—87
το χαλκικόν, καντάρι.	"	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Ἐσθὴρ Ἡλία Πατριάρχου, πωλεῖ διὰ
πλειοδοτήσεως τὴν οἰκίαν της, εἰς τὴν ἐγένετο ἐ-
σχάτως ἡ πυρκαϊά, τῆς ὁποίας σώζεται, ἐν δω-
μάτιον καινούργιος πετρόκτιστος, καὶ με ταρατσαν
με δύο παράθυρα καὶ μίαν θύραν, ὅλα εἰς καλὴν
κατάστασιν. Σώζεται ἐπίσης τὸ μαγειρεῖον, ἡ λι-
θίνη κλίμαξ, τὸ ἀναγκαῖον ἀγέγαρον, ὡς καὶ
τρεῖς τοῖχοι σῶσι καὶ ἀβλαβεῖς. Ἐχει περιβο-
λιον περιτοιχισμένον, με διάφορα δένδρα, ἀβλαβῆ
καθ' ὁλοκληρίαν. Ἀντικρὺ τῆς μίας τῶν δύο τῆς
οἰκίας θυρῶν πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς ἐταιρίας Α. Λαμ-
πὴ ἔχει καὶ γῆν ἀγορασμένην ἐκ τῆς ἐταιρίας
ταύτης, ἐξ ἧς θ' ἀφαιρεθοῦν μόνον 23 ποδάρια
καὶ 2 ὀντῆζαι διὰ δημοσίου δρόμου. Ἡ παράδοσις
γενήσεται τὴν 1 Ἰανουαρίου 1889 (ἔ.ν.). Ἡ
τελευταία δεθεῖσα τιμὴ εἶνε λίραι 60. Ὁ ἐπιθυ-
μῶν πλειοτέρας πληροφορίας ἢ καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ
τὴν οἰκίαν αὐτὴν, ἀς ζητήσῃ τὸν κ. Ἡλίαν Πα-
τριάρχον.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώ-
τας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις με τὴν
Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ
τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον
Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι'
ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ
δέχωμαι ἀμ' ἀνὰ τίς καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὧν
χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας
ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτε-
λέσω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ
διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον τα-
χυδρομείου νὰ ἐλλῶ ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐ-
κείθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ἄρον
των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πά-
σης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσύτερας πληροφορίας δύναται
νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ'
Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμεσὸς 1 Ἰουνίου 1889

Σταῦρος Ματθεῖδης.